

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 7Csp/24/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717201344
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Jankovský
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2017:3717201344.1

Uznesenie

Okresný súd Považská Bystrica v spore žalobcu: Q. A., N.. XX.XX.XXXX, A. Š. XX, W. A., zastúpeného Združenie na ochranu práv občana - AVES so sídlom Jána Poničana 9, Bratislava, IČO: 50 252 151, proti žalovanému: 1/ AB 1 B.V., registračné číslo: 560 07 043 so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933 PSČ: 1077XX, Holandské kráľovstvo, právne zastúpeného Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o. so sídlom Teplická 7434/147 921 22 Piešťany, o žalobe na obnovu konania, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu na obnovu konania o d m i e t a .
- II. Súd nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania žalovanej n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Podanou žalobou doručenu súdu dňa 13.02.2017 sa žalobca domáhal, aby súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 7Ro/254/2014, skončeného vydaním platobného rozkazu sp.zn. 7Ro/254/2014 zo dňa 15.12.2014. Po povolení obnovy konania žiadal pôvodnú žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca má za to, že sú tu nové skutočnosti a dôkazy, ktoré žalobca ako navrhovateľ obnovy konania (v pôvodnom konaní odporca) nemohol použiť do uplynutia lehoty na podanie odporu, a to preto, že o nich nevedel. Novela zákona o ochrane spotrebiteľa účinná ku dňu 01.05.2014 v § 5b zaviedla povinnosť súdu ex offa prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku dodávateľa voči spotrebiteľovi alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Súd prvej inštancie bol povinný ex offa skúmať. Či nárok navrhovateľa (teraz žalovaný) nie je v rozpore s právnymi predpismi Európskej únie, a to skôr než pristúpil k vydaniu platobného rozkazu, s ohľadom aj na tú skutočnosť, že bol daný predpoklad, že bežný spotrebiteľ neznalý práva nepodá voči platobnému rozkazu opravný prostriedok (odpor), čo je aj prípad žalobcu. V pôvodnom konaní nebola úverová zmluva a obchodné podmienky podrobené súdnej kontrole v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa. Z platobného rozkazu vyplýva, že žalobca je nim zaviazaný na peňažné plnenie z dôvodu nesplatenia úveru poskytnutého mu právnym predchodcom žalovaného (Home Gredit, a.s.) na základe úverovej zmluvy, podľa ktorej išlo o pôžičku cez telefón, čo bol ďalší dôvod na to, aby súd podrobil úverovú zmluvu prísnejšej súdnej kontrole. Z obsahu úverovej zmluvy a z povahy účastníkov jasne vyplýva, že ide o spotrebiteľskú zmluvu a na vec bolo preto potrebné aplikovať Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ako aj zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Platobný rozkaz bol vydaný v rozpore s § 172 ods. 9 O.s.p. - Ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a odporcom je spotrebiteľ, súd nevydá platobný rozkaz, ak zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. Právnym nástupcom pôvodného veriteľa sa stal subjekt v zahraničí. V konaní o platobnom rozkaze nebolo preukázateľne zistené, či došlo k právoplatnému postúpeniu pohľadávky na neznámy subjekt, a či postúpenie pohľadávky bolo žalobcovi riadne oznámené. Z návrhu

žalovaného (pôvodne navrhovateľa) totiž nevyplýva žiadna skutočnosť, že by žalovaný predložil súdu listinný dôkaz, ktorým by preukázal, že žalobcovi bolo doručené postúpenie pohľadávky. Súd nepodrobil súdnej kontrole, či postúpením pohľadávky na spoločnosť so sídlom v Holandskom kráľovstve nedošlo k nekalej obchodnej praktike. Inštitút nekalej obchodnej praktiky je zákonným termínom, má svoj obsah a nie je možné ho prehliadať ani v rovine súkromného práva. Ak sa uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky, súd môže odmietnuť poskytnúť ochranu uplatnenému právu. Výkon práv okrem iného nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ) a o taký prípad ide aj vtedy, ak sa právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky. V prípade ak sa v obchodných podmienkach uvedená zmluvná podmienka nachádza ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku a ak sa táto zmluvná podmienka vo VOP nenachádza, nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky.

Táto skutočnosť je však nepreskúmateľná pre nečitateľnosť VOP, a žalobca má dôvodné pochybnosti o relevantnom posúdení, či sú splnené všetky zákonné podmienky v zmysle novely zákona v § 5b o ochrane spotrebiteľa účinnej ku dňu 01.05.2014 na vydanie platobného rozkazu, ktorý sa mal stať exekučným titulom. Zmluvná podmienka o postúpení pohľadávky na subjekt v zahraničí je neprijateľná pre rozpor s dobrými mravmi, a preto je absolútne neplatná. Postúpenie pohľadávky na zahraničný subjekt, ktorému bola predmetná pohľadávka postúpená, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. b) OZ. Právny predchodca žalovaného postúpil pohľadávku na žalovaného bez súhlasu spotrebiteľa. Slovenskými súdmi už bolo judikované, že postúpenie pohľadávky na neznámy zahraničný subjekt (v tomto prípade na subjekt v Holandskom kráľovstve) výrazne sťažuje pozíciu spotrebiteľa a môže ho odradiť od efektívnej ochrany svojich práv, pretože spotrebiteľ by v prípade úspešného výsledku súdneho konania len ťažko uplatňoval svoje práva na náhradu trov konania, prípadne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo právo na primerané finančné zadosťučinenie. (napr. rozsudok Krajský súd Trnava č.k. 23Cof66I2015 rozsudok OS Prešov zo dňa 12.07.2010 č.k. 170/5612010-54. rozsudok OS Prešov zo dňa 28.09.2010 č.k. 19Cbl164/2008-139. rozsudok OS Prešov zo dňa 04.02.2011 č.k. 10Cl141/2010-102, rozsudok KS Trnava zo dňa 16.05.2012 sp. zn. IICo/81/2011, rozsudok OS Košice okolie zo dňa 10.05.2012, č.k. 10CH30/2012-76, ...atď). Postúpenie pohľadávky na subjekt (obdobne aj na subjekt v Holandskom kráľovstve) je nekalou obchodnou praktikou, ako to v obdobnej veci judikoval aj Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 14.07.2011 sp. zn. 6Co/1/2011. Ako už bolo konštatované, ak sa uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky, súd je povinný odmietnuť poskytnúť ochranu uplatnenému právu.

3. Ďalej žalobca poukázal na to, že z úverovej zmluvy vyplýva, že táto nespĺňa všetky náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch podľa § 4 ods. 2, a to najmä:

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, (nečitateľné)
f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, (typ úveru nešpecifikovaný)

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, (len počet splátok)

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, (termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov nie sú uvedené).

Typ úveru je vyjadrený len nejakým číslom a v zmluve nie je upravená výška istiny a úrokov z poskytnutého úveru. Úverové zmluvné podmienky sú nečitateľné a preto nie je možné zistiť, či je v nich upravená výška úrokov a istiny za poskytnutý úver. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Na základe úverovej zmluvy uzavretej dňa 13.10. 2008 právny predchodca žalovaného poskytol žalobcovi finančné prostriedky vo výške 40 000 Sk, t.j. 1 327,76 eura. V zmluve boli dohodnuté mesačné splátky v sume 987,- Sk {32,76 eura) mesačne, po dobu 84 mesiacov, t.j. 7 rokov, pri úrokovej sadzbe 23,71% ročne a RPMN vo výške 26,8% ročne. Povinný mal za poskytnutý úver (1 327,76 eura) zaplatiť celkom sumu 2 751,84 eura (84x32,76 eura), čo je navýšenie takmer o 110%. Celkové náklady spotrebiteľa na poskytnutý úver, a to v celkovej výške 1 318,33 eura (bez poistenia), ktorá suma predstavuje navýšenie oproti poskytnutému úveru takmer o 100%, na ktorom navýšení má nesporne podstatný podiel vysoký úrok z úveru, sú neprimerane vysoké celkové náklady spotrebiteľa na poskytnutý úver. V úverovej zmluve bol medzi účastníkmi zmluvy dohodnutý úrok vo výške 23,71% ročne. V čase poskytnutia úveru dosahovali priemerné úrokové miery z úverov obchodných bánk pre úvery spotrebiteľské výšku od 12,26% do 14,17% ročne. Priemerné úrokové miery pre nefinančné spoločnosti v apríli 2008 boli od 5,68% do 6,38% ročne. S poukazom na túto výšku priemerných úrokových mier obchodných bánk, je v predmetnej veci úrok z úveru, ktorý bol právnym predchodcom žalovaného žalobcovi poskytnutý vo výške 23,71% ročne, potrebné vyhodnotiť ako neprimerane vysoký

úrok a to aj z dôvodu, že presahuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk o viac ako 68 %, čo je s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka nepripustné. Zmluvnú podmienku - výšku úroku z úveru (23,71% ročne) považujeme ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Úroková miera 23,71% ročne uvedená v zmluve je neprimerane vysoká oproti obvykle požadovanej odplate na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery. Z prehľadu o priemernej úrokovej miere z úverov obchodných bánk, ktoré sú uvedené na webovej stránke Národnej banky Slovenska vyplýva, že priemerné úrokové miery z úverov pre nefinančné spoločnosti sa v období 2008 pohybovali od 5,53% do 6,38% ročne. Preto ak pôvodný veriteľ si vyžiadal úrok z úveru vo výške 23,71% ročne, je potrebné túto výšku jednoznačne vyhlásiť za neprimerane vysokú, nakoľko na úkor spotrebiteľa oprávnený získal finančné zvýhodnenie v pomerene vysokej miere. Z judikatúry súdov vyplýva, že sudy neakceptujú nebankovým inštitúciám vyššie úrokové sadzby, nakoľko si finančné prostriedky požičiavajú od bánk. Súd prvého stupňa priznal oprávnenému neoprávnené úroky. V tejto veci poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014.

4. Uviedol, že hlavným dôvodom na obnovu konania je neplatné postúpenie pohľadávky na neznámí subjekt v zahraničí. Ďalším dôvodom na obnovu konania je zistenie žalobcu, že vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, sa žalovaný bezdôvodne obohatil. Platobný rozkaz č.k. 7Ro/254/2014 nadobudol právoplatnosť 15.12.2014 a objektívna trojročná lehota uplynie najneskôr 15.12.2017. Subjektívna trojmesačná lehota na podanie žaloby na obnovu konania začína plynúť od "toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť". Žalobca sa o dôvodoch obnovy konania dozvedel dňa 27.01.2017, keď sa obrátil na združenie na ochranu spotrebiteľa, subjektívna trojmesačná lehota začala plynúť dňom 27.01.2017 a uplynie dňa 27.04.2017. Na porovnanie poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Cdo/70/2014 zo dňa 10.12.2014.

5. Zo spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 7Ro/254/2014 súd zistil, že platobným rozkazom č.k. 7Ro/254/2014-20 zo daň 15.12.2014 súd zaviazal žalobcu v právnom postavení ako žalovaného na zaplatenie 753,75 eur, vyčísleného ročného úroku z omeškania vo výške 89,54 eur a úroku z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 753,75 eur od 11.11.2014 do zaplatenia, nahradil trovy konania vo výške 45,00 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 142,78 eur. Platobný rozkaz bol doručený žalobcovi dňa 16.03.2015, odpor nepodal. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 01.04.2015.

6. Podľa § 397 C.s.p. proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

7. Podľa § 411 ods. 1 C.s.p. rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania je súd viazaný.

8. Podľa § 413 ods. 1 C.s.p. Súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak

- a) bola podaná oneskorene,
- b) bola podaná neoprávnenou osobou,
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná,
- d) ide o dôvod uvedený v § 129 alebo
- e) je zjavne nedôvodná.

9. Podľa § 403 ods. 1 C.s.p. žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

10. Podľa § 403 ods. 2 C.s.p. žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

11. Po preskúmaní žaloby na obnovu konania ako aj pripojeného spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 7Ro/254/2014 súd dospel k záveru, že žalobu je potrebné odmietnuť s poukazom na ustanovenie § 413 C.s.p.

12. Podľa § 413 ods. 1 písm. a) C.s.p. súd žalobu na obnovu konania odmietne, ak bola podaná oneskorene.

13. Súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu na obnovu konania je podaná oneskorene, nakoľko subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania je v zmysle § 403 ods. 1 C.s.p. 3-mesačná a plynie odo dňa, keď sa žalobca mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žalobca poukazyval na skutočnosť, že dôvodom obnovy konania je neplatné postúpenie pohľadávky na zahraničný subjekt a zistenie, že vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z dôvodu, že zmluva neobsahuje všetky náležitosti, sa žalovaný bezdôvodne obohatil. Súd je názoru, že tieto skutočnosti mohol žalobca uplatniť žalobou už dňom nasledujúcim po právoplatnosti platobného rozkazu. Súd tiež uvádza, že tieto skutočnosti mohol uviesť už v odpore proti platobnému rozkazu, ktorý nepodal. Neobstojí teda žalobcovo tvrdenie o včasnosti podania žaloby s poukazom na to, že o týchto skutočnostiach sa dozvedel dňa 27.01.2017, keď sa obrátil na združenie na ochranu spotrebiteľa, nakoľko postúpenie pohľadávky vyplývalo už zo žaloby doručenej spolu s platobným rozkazom žalobcovi a už od tohto času mohol proti nemu namietat' a vedomosť dlžníka o bezdôvodnom obohatení spočívajúcom v platbách úveru, ktorý považuje za bezúročný a bez poplatkov, vzniká v zásade v okamihu prvej platby dlžníka nad rámec poskytnutej istiny. Skutočnosť, že sa žalobca o ním uplatnených dôvodoch na obnovu konania dozvedel až od združenia, žiadnym spôsobom nepreukázal, na nariadené pojednávanie, na ktorom by mu bolo umožnené vyjadriť sa k otázke včasnosti podania žaloby, sa nedostavil. Súd taktiež poukazuje na skutočnosť, že tiež ustanovenie § 5 b zákona o ochrane spotrebiteľa, na ktoré žalobca poukazuje, bolo účinné od 01.05.2014, t.j. ešte pred vydaním a doručením platobného rozkazu. Z uvedeného dôvodu objektívna lehota začala plynúť právoplatnosťou predmetného platobného rozkazu dňom 01.04.2017, uplynula dňa 01.07.2015, a vzhľadom na skutočnosť, že žaloba na obnovu konania bola podaná až dňa 13.02.2017, bola žaloba podaná oneskorene.

14. Z uvedených dôvodov súd žalobu na obnovu konania podľa § 413 C.s.p. odmietol.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa § 256 C.s.p., v zmysle ktorého ak strana zaviniła zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca zavinił zastavenie konania tým, že podal oneskorenú žalobu, je povinný nahradiť žalovanému účelne vynaložené trovy konania, ktoré mu vznikli. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovanému žiadne trovy v konaní nevznikli, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou Okresného súdu v Považskej Bystrici ku Krajskému súdu Trenčín v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 a 2 C.s.p. v podanom odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a musí byť uvedená spisová značka konania, do ktorého je podanie urobené.

Podľa § 363 C.s.p. sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).